ORATIO
DE
S. LEOPOLDO
AUSTRIÆ MARCHIONE
ET CONFESSORE
HABITA
A FRANCISCO PATAVO
ADVOCATO CONSISTORIALI
XII. Kalendas Decembris anni 1484. ſedente Innocentio VIII. & Friderico III. Imperatore ſuadente:
IN PUBLICO CONSISTORIO.
NVNC DENVO
POST PLURIMAS EDITIONES
RECUSA A R. D.
LEOPOLDO XAVERIO
PEREIRA DE QUEIROS.

ROMÆ MDCCXLVIII.
Typis Generoſi Salomoni in Platea S. Ignatii.

SVPERIORVM PERMISSV.

SANCTO LEOPOLDO

Principum miraculo, & omnium Christifidelium exemplari eximis, necnon Catholicæ Ecclesiæ ornamento.

CUM ex urbe in patriam discessurus sim, quid melius, quid utilius quid accomodatius mecum ferre possim quam & Sacras Sanctorum exuvias ad fidelium venerationem exponendas, & eorumdem gesta scriptis tradita, ut ad imitationem proponantur? Utrumque curavi (Augustissime Heros, vir Sanctissime, Princeps illustris) dum rerum a te gestarum synopsin typis sæpe sæpius impressam, iterum publici juris facere decrevi. Accessit & imago tua satis affabre depicta, & Sacræ tuæ Reliquiæ eleganter collocatæ, quæ omnia ad tuum in patria cultum promovendum collimant; semper quidem optavi stimulum illud quod mihi nomen tuum ad recte operandum addidit, aliquo amoris mei atque devotionis argumento profiteri. Non aliam rerum tuarum Hystoriam selegi, eo quod ista brevitate lectorem allicit, neque aliquid continet quod rigorosum probationis examen non subjerit; vix seorsim invenitur,& non omnes possunt Doctissimi Laurentii Surii opera in quibus hæc vita inseritur, sibi comparare. Capitibus addidi titulos claritatis gratia: Omniaque ad majorem Dei gloriam & tui cultus incrementum direxi. Tu clientis tui patrocinium suscipe, & accipiens quod jam tuum est, non donum sed donantis animum perpende.

INDEX

CAPITULORUM

CA-

CAPUT I.

Difficultas in proſequendis Sancti Leopoldi laudibus. Rationes quibus permotus Auctor ad eumdem laudandum devenerit. Inſigne Sanctitatis Leopoldi argumentum, quod inter curas mundanas ſanctiſſime vixit.

SI quam dicendi facultatem, ſi quod humanum ingenium poſſe ſatis exequi laudes divi Leopoldi exiſtimarem, P. S. Reverendiſſimi domini: non ego apud vos adeò auderem, ut viri tanti virtutes exiguis dicendi viribus vellem attingere, & debilis in re tanti ponderis ineſercitatuſque athleta certamen hoc inire perarduum. Sed quoniam nemo tam eloquens, tam felici ingenio præditus eſt, ut ejus ma- 15. Novembris.

magnitudini virtutum orationem æquare valeat: immo cujusvis disertissimorum eloquentia, studium, opera, facultas, ingenium, longe superatur & deficit, cum vel cogitare, vel expromere verbis conatur, quantum moribus, quantum denique tota vita claruerit: hinc ego, etsi in hoc mihi inusitato genere dicendi parum vehemens orator videar, tamen pro mea tum in eum ipsum pietate, tum in universam Christiani ritus religionem observantia, dicendum, vel id mihi pro viribus censeo. Neque enim id alienum, sive officium, sive patrocinium a quolibet puto homine Christiano, quando omnes debiliores sunt, quàm ut de tanta re satis dicere queant. Accedo igitur ad vestrum venerandum & plane divinum conspectum: vestra utor liberius dignitate, fretus videlicet pieta-

S. Leopoldus moribus, & vita clarus.

tis

tis quo fungor officio, certusque apud vos plus valere loquentis animum in causa pia, honesta, religiosa, sancta, quàm orationis copiam, & ornamenta vacua negocio rerum & authoritate. Et si mansuetudo sanctitatis vestræ sæpenumero mihi pias humanasque causas & pro pauperibus peroranti faciles porrexit aures: quanto faciliores in præsentia sperare possum illas mihi porrigi? Cum hìc de religione, de vera, de sancta republica, de fide agatur catholica: dum virum insignem pietate laudamus, eumque ipsum referendum in sanctorum numero ducimus. Leopoldum dico, quem solum in terris Deus ipse immortalis nobis præcipuo exemplo constituit. Alios namque ad beatam vitam liberiùs evexit solitudo, atque ab humanis negociis separatio, remotaque vita & a seculi curis
 pe-

penitùs expedita. Unum hunc inter pauciſſimos mortales humanis implicitum rebus humana contempſiſſe, & inter ipſarum humanarum rerum impedimenta ſemper divinis inhæſiſſe conſtat. Rarum profectò & memorabile ſanctitatis exemplum: qui dum in cœtu vixerit, humanarum minme curarum expers, inter divina adeò ſit verſatus, quod non niſi arbitrandum ſit ipſum cæleſtem gloriam conſecutum. Et cum hic maximè ſtatus, ea vita conditio diſtrahere ſoleat: in eo potiſſimum ſanctitas quæta & inventa ſit. Nam & ſi plurima ſit dignum laude, tamen perdifficile majores noſtri judicarunt, in magna videlicet peccandi licentia juſtè vixiſſe. Accedit & rei uxoriæ & liberorum cura. Quod quidem (ut cum Apoſtolo dicam) a cæleſtium cogitatione maxime dividit.

Vivit inter curas mundanas ſanctiſſimè.

1. Cor. 7.

CA-

CAPUT II.

S. Leopoldi patria, & parentes. Cur Pius cognominatus. Adolescens inter mundi illecebras Angelicam vitam ducit.

AGgredior igitur his munitus præsidiis, Redemptoris implorato numine, sine quo nihil incipere fas est: vitam beati Leopoldi ab omnibus plane imitandam, ac ejus probatissimos mores, frequentissimam deinde miraculorum multitudinem, explicaturus: ut in actis constat, super ea re de cujus agitur canonizatione productis coram reverendissimis in Christo Patribus, Rodorico Portuensi Episcopo sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario, Marco Episcopo Prænestino, Francisco sancti Eustachii Diacono Cardinali, ad talia obeunda deputatis.

In quorum enarratione, compensata rerum magnitudine cum tempore quo illa recensebo, paucis me percurrisse vos judicaturos non dubito. Illud in primis rerum natura vel lata lege fixit, ut a robore robur generetur, ab aquila similis avis, & à forti ac constanti idem nascatur: & contra nil existimamus fieri posse. Leopoldus cognomento Pius, patre Leopoldo Marchione Austriæ natus est, familia utriusque parentis illustri, & tota divini cultus, & in qua duo præcipue claruere, religio & populorum regimen. Cui omnia pietatis munera adjunxit, & in eo tenore perseveravit, ut animi moderatione & misericordia reliquos anteiret: Mairesque suos orthodoxos tanto antecelluit, quanto Pii cognomen, quo Leopoldus meruit insigniri, cæteris præstat. Leopoldus enim Pius ubique inscri-

S. Leopoldi patria & parentes.

Cur Pius cognominatus.

bi-

bitur, hocque ei cognomen viventi indutum eſt, quod poſt trecentos & quinquaginta fere annos, quibus in Domino quievit, adhuc inconcuſſum inextinctumque manet, & æternum ſervat per ſecula nomen. Hic ab infantia non ſe deliciis aut voluptatibus, quibus ætas illa permaximè irretiri ſolet, neque iis quæ omnes faciunt pueri ſe accomodavit, aut aliqua ex parte corrupit inter regios luxus opeſque innumeras: ab omnibus enim hujuſmodi ſe abdicavit: & quod jam Dei nutus fas eſt credi, inter tot rerum omnium delicias, sobrium, continentem, abſtemium, & in carne quodammodo viventem præter carnem cerneres: & eouſque, ut qui illius temporis res geſtas & hujus incorrupti viri vitam conſcribunt (qui quidem plurimi ſunt digniſſimi ſcriptores) unum hunc ple-

In carne præter carnem vivere Angelicum eſt.

pleno commendant ore, admirantur, extollunt, solumque adolescentem dicunt earum rerum expertem quas fert adolescentia.

CAPUT III.

Mortuo patre, ut se in principatu gesserit. In uxorem accipit Agnetem Imperatoris filiam. Admiranda utriusque conjugalis Castitas.

HUic non equi, non canes præcipuum fuere studium: sed divina eloquia, veræque fidei cultus assiduus cognitioque studiosissima placuere. Sæpius enim sacros codices intentum erat videre: nec a divinarum rerum contemplatione seu operatione vacuum invenire facile fuisset. Genitore vita functo, regni habenis hæreditario jure su-

Mortuo patre, ut se in principatu gesserit.

ſuſceptis, populos natura feroces ea moderatione animi gubernavit, ut eis non præeſſe ſed prodeſſe curaret, & ſe rectorem & exemplum ad benè beateque vivendum ſubditis præberet. Quippe qui non eorum opibus (ut nonnullis regnantium mos erat) inhiaret: ſed populum ſibi a Deo commiſſum rectè, quiete, ſancte, ac æqua lance conſervare ſtuderet: horumque animas unà cum ſua innoxias, mundas & Deo gratas reddere, bonos propoſitis præmiis meliores efficere, ſummiſque honoribus afficere gauderet. In jure erga ſontes adminiſtrando ita ſe habuit, ut nunquam miſericordiæ fuerit immemor, juxta illud: Nolo mortem peccatoris, ſed ut magis convertatur & vivat. Ezech. 18. 31. Itaut, cum ſcelera coerceret, a tormentis aut cæde ſemper abſtineret: ut verus imitator Salvatoris haberetur. Uxor

xor ei pari ſanctitati ac moribus, Deoque Max. ità jubente, anno MCVI. oblata Agnes Imperatoris filia, pudicitia inſignis, & quæ viro ſpontè ad bona opera properanti calcaria ſubderet. Et quod præcipuum munus mulierum dicit Juriſconſultus fœcundiſſima, liberos duodeviginti enixa eſt, ita quod ex ipſa fœcunditate intelligi poteſt, verum Dei cultum, quo vir & Uxor ducebantur, ipſis viventibus hæc beatitudini pignora non denegaſſe: ut illud verè teſtari poſſit: Uxor mea ſicut vitis abundans in lateribus domus meæ: filii mei ſicut novellæ olivarum in circuitu menſæ meæ: Ecce ſic benedicetur homo, qui timet Dominum. Inerat enim illi fœcunditati juncta continentia quædam: & ita quod, ut diceret Hieronymus, non voluptatis impetu, nec præceps ad ipſius ferebatur affectum.

Agnes uxor ejus, Imperatoris filia.

Pſal. 127.

ctum. Quoniam qui de genitura sunt authores, illud imprimis adstringunt, ut longum post intervallum & cum sobrietate fiat commixtio: aliàs quoad impotentiam aliter se copulantes ebriis decrepit & infantibus eos comparari non est dubium, Avicenna teste & aliis authoribus medicæ artis. Quo fit, ut cum hic Leopoldus suum vas, juxta dictum Apostoli, cum omni sanctitate custodiret, non voluptatis sed procreandæ sobolis gratia & non aliter congrediebatur uxori.

Continentia conjugalis que.

1. Tim. 4.

CA-

CAPUT IV.

Divinitus oſtenditur locus, conſtruendæ Baſilicæ aptus. Extruitur Eccleſia collegiata in honorem Beatæ Mariæ Virginis. Cur S. Leopoldus ſit nuncupatus Beati Petri filius. Origo Huſſitarum hæreſis in Boemia.

HI ergo ſic ſanctiſſimo copulati matrimonio, mira cum eſſent ambo præditi bonitate, ambo in redemptorem noſtrum pientiſſimi, nilque in dies cogitarent niſi quo maximè pacto placere, ac ſummo Deo gratificari poſſent: concordes animi & uno ſpiritu arbritrati rem gratam Altiſſimo fore, ſi quam ære proprio ſacram conſtruerent ædem, cui quæque commoda & miniſteria præſto eſſent: beatæ Mariæ templum

plum condere, in eoque ſanctæ & approbatæ religionis viros collocare decreverunt, quorum precibus, beata Dei genitrice intercedente, ſalutis eorum æternæ felicitas impetraretur. Et cum de loco ædis conſtruendæ cogitarent, miraculo datum eſt (ut in Urbe Roma de nive ſcribitur) divina quaſi voluntate ventus coortus flammeolum Agnetis capite leviter ſublatum procul ab oculis in remota detulit loca: quod nono poſt anno, cum relaxandi animi gratia vir Dei deambularet, oculoſque ad vepres verteret, conſpectum ſuper frutice illæſum & inviolatum lætabundus accepit. Deindè velut Deo jubente ædificatum templum, eſt beatæ Mariæ Virgini dicatum, conſpicuum & opulentum, ſitum in ripa Danubii octavo à Vienna lapide: duratque adhuc novum clauſtri burgum cognomi-

Divinitùs oſtenditur locus, conſtruendæ baſilicæ aptus.

minatum. Sed cum ejus templi fundamenta jacienda essent, proceres & magnates qui cum eo aderant illud monebant, ut ipse primum in fundamentis poneret lapidem. Verum ipse studiosus humilitatis, eorum vanis monitis subridens, Sacerdotum id esse muneris perseveranter affirmavit. Nimirùm accersitus Ottho loci ejus Præpositus primus lapidem jecit, post alii subsecuti sunt. Finito operi dotem dedit, privilegio sanxit, ibique Canonicos quos seculares vocant sacris præesse voluit. Ubi cùm negligentiùs ministrarent, Canonicos regulares beati Augustini, sanctimonia vitæ præditos & fidelibus gratos, qui adhuc præsunt, substituit: convocatis priùs ad id opus Conrado Saltzburgensi tunc Episcopo, Raimario Episcopo Pataviensi, & Romano Curcensi Episcopo, aliisque non spernendis con-

Extruitur Ecclesia collegiata in honorem Mariæ Virginis.

consultoribus. Deinde, ut fortius omnia tenerentur, ab Innocentio secundo Pontifice maximo, sine cujus authoritate omnia irrita existimamus, Leopoldo per Nuncium poscente, confirmata sunt. Extant Pontificis illius literæ, quibus ob præclarum hoc facinus, Leopoldi bonitatem ac fidem commendans, etiam beati Petri filium reverenter ac religiose appellavit. Extat pontificale privilegium, quo Canonibus multæ conceduntur immunitates. Eugenius etiam tertius Pontifex Maximus Viterbii, & Urbanus quartus successor Veronæ, literis Apostolicis, privilegiis ac monumentis, pro confirmatis & bene gestis rebus, pro Leopoldi meritis post ejus obitum habuere. Ita & Innocentius sextus, cùm referre Leopoldum ob singularissima ejus in Deum benemerita in numerum Sanctorum decre-

Cur S. Leopoldus beati Petri filius dictus.

crevisset, & jam super ea re legatos in Germaniam misisset, increscentibus bellis, efficere quod vehementer optabat non potuit: vel, ut verisimile sit, pullulante etiam Boëmica hæresi, coactus ab incepto destitit. Is enim patria Levionensis inter maximos utriusque Juris consultos advocatus celeberrimus fuit, & cujus virtute Ecclesiæ patrimonium recuperatum est medio Ægidio Cardinali Hispano: cujus opera & ingenio quam plura præclara facinora tempore suo peracta fuerunt. Sed ad rem redeo.

Boemica hæresis a Iohanne Hus excitatur.

CA-

CAPUT V.

Monasterium Ordinis S. Bernardi pene collapsum, & a Monachis derelictum, instaurat. Annus obitus ejus. Multorum scriptorum de sanctitate S. Leopoldi testimonia, ac præsertim Pii II. Romani Pontificis.

Alterum exstruit monasterium Sanctus Leopoldus.

Alterum monasterium ordinis sancti Bernardi ædificavit sub titulo salutiferæ Crucis in valle nemorosa, duodecimo a Vienna lapide: in quo quam plurimi monachi & ministri abunde aluntur. Instauravit a majoribus suis ante conditum, sed relictum, vi atque hostili metu procul abactis & deletis hostium viribus, atque incursionibus, ampliori etiam fructu dotavit. Hæc Leopoldus, beatissime Pater, inter tot regni oc-

occupationes ad thesauri cœlestis reconditoria vivens posuit, hanc sibi voluntatem delegit, his veris deliciis usus est, hoc sibi ad futuram vitam iter aperuit: & in tam laudabili benevivendi tenore, & tam præclaris monumentis, m. c.xxxvi. salutis anno orbe cessit cœlosque migravit. Post cujus obitum idem Innocentius secundus Pontifex Maximus, non unis literis, paterna ut decet charitate tanti viri uxorem & filios honestavit: & collato eidem Leopoldo benedictionis ac absolutionis munere, non exiguis laudibus ipsius sanctitatem prosequutus est. Accessit hoc amplum testimonium atque pro dignitate Vicarii omnipotentis Dei prædecessoris tui ad augendum Leopoldi gloriam & sanctitatem. Poscebant id insignia ejus merita, poscebant id curæ, labores & vigiliæ, omni tempore

Annus obitus ejus.

pro

pro incorruptæ religionis metu. Non enim aliter esset potuisse de tam integro & consummato erga Deum viro. Non indiget profectò laudatore, atque enarratore gestarum rerum is qui ita se gessit; ut opera ab se palam edita multis locis testimonio sunt, & cujus vitæ rumor in exemplar venerit. Refero vera, Pater sancte, non vana loquor, non utor carmine ficto: adsunt enim præclara & non vulgaria monumenta, & sic res ipsa fidem verbis præstat. Singulare monumentum Regumberti de probatissima Leopoldi vita, de sanctissimis moribus extat: necnon in cœnobio Claustripurgensis vetustus inspicitur codex, in quo Leopoldorum familia summa cum veneratione & præcipuè præsentis Leopoldi natalis dies tenorque vitæ legitur. Et monasterio Novimontis altero Martini codice Præ-

Multorum scriptorum de sanctitate S. Leopoldi testimonia.

dicatorum ordinis, per tempo rum digeſtionem confecto, plurima de Leopoldo commemorantur. Idem teſtatur Andreas annalium Chriſtianorum conditor. Sic & in alio codice monaſterii Noviburgenſis Heroico hexametro & carmine dactylico multa hujuſmodi referuntur. Sic & in cœnobio Cælinenſi Ciſtertienſis ordinis liber ſervatur, in quo miracula iſtius inclyti viri leguntur. Idem non præterit Honorius non vulgaris author in monumentis monaſterii Cellæ Mariæ. Quid referam de libro temporum, quem de rebus Auſtriæ Haſelpach Theologus non mediocris digeſſit? Quid de vetuſto codice nuperrimè reperto in Bibliotheca Poſonienſis Præpoſiti? cujus locupletiſſimus teſtis accedit R. dominus Cardinalis ſancti Marci, cui, cum tempore Xiſti prædeceſſoris ſanctitatis ve-

vestræ legatus Pannoniis præsideret, Leopoldi vitam ejusque mores integerrimos inspiciendi demandata est. Quid de Pii secundi prædecessoris etiam S. V. summæ doctrinæ viri, historiarum authoris, & vetustarum rerum indagatoris acerrimi, historia de principibus Austriæ, eo veriore quo ab homine ultimæ dignitatis & penè in terris divinæ conscripta, dicam? Multa ille equidem de eodem Leopoldo graviter, ornate & accumulatissime, ut sui moris erat, conscripsit.

Item Pii II. quem Aeneã Sylvium vocant.

CAPUT VI.

Innocentius II. S. Leopoldi contemporaneus, quanti eum fecerit. Sanctorum vitæ incitamenta ſunt ad benè operandum.

JAm habes, beatiſſime Pater, de vita Leopoldi, moribus ac ſanctiſſimis inſtitutis, & gubernandi ſuos probatiſſima ratione, quæ non ſine magna laude vivens exegit: & quanti Pontifices prædeceſſores tui eum fecerint: Innocentius maxime ſecundus, qui munere benedictionis, & abſolutionis poſt mortem condonato, talia, tanta, tam præclara, ſanctitatem omnia ſpectantia de eo prædicavit exempla, quibus non ſolùm perſuadere nobis poſſumus, immò credere cogamur Innocentium ſecundum non niſi pro ſancto Leo-

Innocentius II S. Leopoldi contemporaneus, quanti eum fecerit.

Leopoldum habuisse. Restat ut sacratissimæ vitæ post jam memorata, non leve testimonium adducam. Magna quidem res est, quæ solùm in catalogum sanctorum scribere compellit. Animadverte obsecro, Pater sancte: hæc enim silentio prætereunda non sunt, cùm scilicet incitamentum sint cæteris ad bene, beatèque vivendum. Labor enim fastidium afferre non debet, quando laudabile & certum expectatur præmium. Majus æterna gloria dari non potest: & quidem rebus supernaturalibus se asserit. De miraculis loquor & præcipuè Leopoldi, ut annalibus Germanorum latè & copiosè narratur. Referre non piget, ut quæ illic latent, nobis aperta & velut ante oculos posita conspici & intueri possint. Et in eorum monumentis servata hæc leguntur.

Sãctorum vitæ, incitamẽta ad benè operandum.

CAPUT VII.

Innumera S. Leopoldi miracula. Multa ejus præclare geſta incendio perierunt.

Innumerabilia miracula S. Leopoldi.

MUlier quædam Carinthia, immundo vexata ſpiritu, Leopoldi ope liberatur. Puer mutus novem annis ex Herzogemburga, vocalis fit. Alius captus manibus & pedibus, convaluit. Presbyter Herbipolenſis cœcus, relictis tenebris, diem vidit. Virgo icta fulmine, revixit. Altera lapillo obcœcata, Leopoldi tumulo porrectis precibus, recuperat viſum. Puer chiragra laborans & officio manuum penitùs carens, ejuſdem ope ſalutem recipit. Sic & mulier podagra uno pede, & alter duobus, ejuſdem ope liberi fiunt. Eques quidam gutture tumefacto, oſſibus creſcentibus,

bus, ita ejus miraculo liberatur, ut ſine cicatrice vel alio ſigno liber factus fuerit.

Alia mulier ære alieno gravis, cum a creditoribus vehementiſſimè urgeretur, deſtituta ſolvendi ſpe, Leopoldi tumulum adiit, ibique non ſine magno dolore ingemuit, numini ſe commendans. Auditæ fuerunt preces, & vox auribus intonuit, ut domum repeteret, & ſcrineum aperiret, quo inventura erat ſatisfactionis debiti ſchedulas: quod ubi invenit, domos creditorum, qui & Chriſtiani & Judæi erant, petiit, ut chartas obligationis redderent. Qui reſponderunt, ſe dediſſe cuidam veſtibus cæleſtinis induto, & qui debita ſolverit. Tunc ſtatim exhilarata mulier, apertiſſimè intellexit Leopoldum fuiſſe, a quo mortales plurima miraculorum beneficia & aſſiduè accipiunt. Sed longè majo-

Egregium ſanè miraculum.

ra multòque præclariora feciſſe conſtat Leopoldum, quæ omnia literarum monumentis mandata tunc interiere, cùm monaſterium Novumburgæ incendio conflagravit. Circa quorum ſolennia etſi complura in medium adduci poſſint, loco & rei quam ſum explicaturus fortè non inconvenientia, potiſſimùm in his quæ ad fidem, ad gravitatem, ad conſtantiam, ad concordiam teſtium ſpectant: cùm ſint accuratè diligenterque diſcuſſa ab iis qui ſummæ rei præfuerunt, pro præpoſitis conſultò præterire ſtatui. In his etenim adſunt Leopoldi miracula non à levibus mulierculis, non à ſenibus deliris, non à corruptis, non ab inconſtantibus, ſed ab hominibus fama & integritate præditis: non gratia, non amore, non prece, non precio, non vi, non metu, nec denique ulla ſpe, pro veris comprobata. Accedit

Multa ejus præclarè geſta incendio perierunt.

dit ad hæc teſtium multitudo in unum idemque conſentiens : quæ vulgata fama Leopoldi mores, juſtitiam, religionem, pietatem, conſtantiam, integritatem, ſanctimoniam vitæ, teſtantur abundè. Quæ cum ità ſint, abſque prædictorum in ſingulis repetitione, ad enarrationem deveniam miraculorum, ex quibus ſanctitas hominis facilimè percipi poteſt. Et cum illa recentiſſima ſint, & quæ noſtra vidit ætas, centum & nonaginta miraculis corroborata R. domino S. Marci tunc ut ſupra Legato: paucis abſolvam, præclariora duntaxàt explicans. Reliquorum numerum in medium afferens, nec ea penitùs exhauriam, ſed deguſtantis more percurram.

CAPUT VIII.

Duæ Mulieres, ac vir quidam capitis dolore liberantur. Alter a dolore dentium. Tres pueri a ruptura sanati.

AGnes uxor Iohannis Aufman, annos nata ſexaginta, quintus teſtis, ab infantia poſt quartum decimum diem, immenſo capitis dolore tribus diebus excruciata, medicorum & omni humana ſpe deſtituta, precibus emiſſis, nuncupato ad Leopoldum voto ſoluto, libera fit: & ſtatim acſi nunquam illa adverſa laboraſſet valitudine, nec amplius tali morbo affecta eſt. Hoc teſtatur ipſa ſuper xix. articulo, quod poſt mortem Leopoldi variis claruit miraculis, exiſtimans id alio modo accidere non potuiſſe. Et hoc anno m.ccccIxvj. circa Penteco-ſten.

Quædam Mulier dolore capitis liberatur.

ſten. Alia mulier, quadrageſimuſoctavus teſtis, ingenti capitis dolore vexata, & cui jam portio ſiniſtræ partis oris maxima cum deformitate defecerat, quatuor menſibus deſtituta ſpe medicorum, nuncupato voto, convaleſcere cœpit: ſoluto, libera fit. Hoc teſtatur & ipſa eodem anno. Item alia.

Volfgangus Patavienſis, lxxvj. teſtis, dolore dentium viginti annis affectus, ità quod ſingulis annis quandoque viginti continuos dies non ſine magno gemitu præteriret, audita fama Leopoldi, voto emiſſo ſtatim liberatur, nec unquam amplius tali morbo laboravit. Et hoc anno lxvij. in die Cinerum, qua die increſcente dolore, completo voto ſanum ſe vidit. Alius quidã à dolore dentium.

Valentinus Patavienſis diœceſis teſtis cxxij. annis duobus laborans ingenti capitis dolore, & cùm ſeptem hebdoma-

dibus somno caruisset, adhibitis quibuscumque & non sine impensa medicis Christianis & Hebræis, quos adire potuit, tandem precibus porrectis ad Leopoldum liber fit. Hoc testatur ipse, in medium adducens quam plures contestes, affirmans nullo modo se liberari aliter potuisse. Et hoc anno sexagesimo octavo circa Resurrectionem.

Item alius à dolore capitis.

Volfgangus Pataviensis, lxxvj. testis, infantem filium quatuordecim diebus laborantem dolore tumefactionis inguinum & ruptura, in dies languore excrescente, voto nuncupato statim liberum vidit, circa Nativitatem Domini anno sexagesimo octavo. Sic deponit ipse, addens se non manifestantem citatum ad hoc a Commissariis, puerum vidisse flentem & se torquentem dolore vehementissimo, persuadensque sibi hæc accidisse quod non manifestasset, Com-

Quidā puer curatur à ruptura.

Commiſſariis retulit: domum deinde rediens, lætum ac ridentem puerum vidit. Alius dimidio anno paſſus rupturam a die nativitatis, (quod indicium eſt morbi incurabilis) mater decurrens ad benemerita Leopoldi, ſanum puerum vidit. Hoc teſtatur eodem anno mater fuiſſe: conteſtem habet unum. Anna uxor Stephani, puerum habens annorum ſeptem, in quartum menſem ſuæ nativitatis fractura inguinum laborantem, quatuor verò menſibus excreſcente dolore, ita quod niger quandoque ut mortuus videbatur: nuncupato voto in die Simonis, & Judæ anno ſexageſimo nono, dum arbitraretur filium mori, ſanum & ſtatim liberum conſpexit.

Item alius.

Item alius.

CAPUT IX.

Miracula viginti ſeptem, quibus cum viri aliqui, tum mulieres a variis languoribus ſunt liberati.

MUlier non valens mediam acus partem manu ſiniſtra extrahere, vehementiſſimo dolore cruciata, eodem anno invocatione ſola libera fit. Hoc teſtatur & ipſa. Eliſabeth ejuſdem diœceſis, viginti annis menſtruis prope exanimata, meritis Leopoldi libera fit anno ſexageſimo nono. Mulier octo annos ſanguinis fluxu excruciata, expertis variis medicorum curis, ad tumulum Leopoldi proficiſcitur: ubi ſtatim ceſſat fluxus, & ab ea hora teſtatur ipſa neſciſſe morbum illum. Duos alios ſimiliter morbo laborantes, ope Leopoldi liberatos teſtibus comprobatur.

Menſtruoſa curatur.

Mulier à ſanguinis fluxu liberatur.

Mag-

Magdalena Georgii Pataviensis uxor gravida, liiij.testis, cùm ob nimium tumorem ventris ingenti dolore vexaretur, supervenientibus & menstruis, jam, & a medicis, & ab obstetricibus salute desperata, implorata ope divi Leopoldi, nuncupatoque voto, marem peperit: statimque, & tumore, & dolore liberata est, anno sexagesimo sexto circa Nativitatem. Hæc contestes habet duos. Sic & aliæ duæ in partu nimium laborantes, eodem morbo liberantur, & felices enixæ sunt. Item tres in partu laborantes adiuvantur.

Elisabeth Stephani uxor, dolore ilium excruciata, jam menses sex variis medicorum remediis frustra expertis, ad Leopoldum confugiens, ejusque numini se commendans: quod tam diu a medicis nequiverat, post tres dies quàm sese commendaverat, a divo sanitatem recepit. Item alia a dolore ilium curatur.

Martha Pataviensis ex colico la-

laborans jam biennii intervallo, manibus ita imbecillibus ac prope ſtupidis, ut earum uti miniſterio non poſſet, ab eodem divo Leopoldo, ad cujus auxilium opemque confugerat, fit incolumis.

Alia ex colica paſſione.

Thomas Patavienſis, lxiiij. teſtis, vir & nobilis & prudens, novem menſes manibus ac pedibus ſtupidis, quos contractos vulgo vocant: quam neque apud medicos, neque apud balnea potuit, apud divum Leopoldum medicinam ſalutis invenit, anno ſexageſimo. Mulier per ſexdecim annos lecto decumbens, manibus, pedibuſque contracta, cùm nulla poſſet medela ſanari, omni humano auxilio deſperata, ad tumulum Leopoldi deducta illicò ſoſpes evaſit.

Contractus ſanatur.

Item contracta.

Anna Johannis Patavienſis uxor, cxv. teſtis, manibus item pedibuſque morbo implicitis, ad ſepulchrum divi Leopoldi

poldi delata, factis precibus saluteque impetrata, paucis post diebus omnem morbum, doloremque deposuit, anno sexagesimo secundo. Eodem modo Dorothea Johannis uxor ita phrenesi acta, ut suorum neminem agnosceret, vincta manibus, pedibusque, ne quid eo furore impulsa mali committeret, ad sepulcrum Leopoldi delata, quod ut faceret, in somnis admonita erat, voti rea facta est. Hoc de se ipsa testatur. Lodovica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postque menses quatuor ad ejusdem divi sepulcrum cùm delata esset, pristinæ restituta est sanitati. Mulier pedibus podagra laborans, nuncupato voto, convalescere cœpit: completo, salutem recipit. Alterius ab eodem morbo affecti undecim annos, modo tribus mensibus, modo sex excruciati, lecto se continentis,

Item duæ aliæ ægræ.

Item alia.

Duo curantur à podagra.

tis, emisso voto, cessat dolor: completo, nullus fuit, ita ut, quod podagra esset nesciret. Testis est ipse.

Ursula, quartus testis, vidisse se olim dicebat novem annos puellam natam, cui nomen esset Elisabeth, ita epilentico affectam morbo, ut decies, sæpe duodecies in die corrueret: eam deinde ad sepulcrum Leopoldi curru evectam, habitis de more precibus, orationibusque, & convaluisse, & viro traditam pueros aliquot peperisse. Sex contestibus hoc probatur, anno sexagesimo nono: etsi legum authoritate optimis rationibus, ad probationem miraculorum testis de se ipso quis esse possit, nullo etiam conteste adhibito.

Alia ab epilentico morbo.

Anna quoque mulier, uxor Stephani, vicinam habere se dicebat, cujus filius supradicto morbo cùm jam per annum laborasset, auxilio Leopoldi sanatus est.

Alii septem.

Alios

Alios item sex eodem morbo implicitos, eodemque modo sanatos, memoriæ proditum est. Dorothea Patavienſis, continua vexata febre, atque hydropiſi, menſes quinque non ſine ingenti dolore brachii, apud ſepulcrum Leopoldi ſalutem invenit. Georgius Patavienſis febre implicitus, & jam ictericus, atque adeo pauper, ut quotidiano labore in dies ſibi victum compararet, ope Leopoldi liber factus eſt: quod uxor Barbara primæ operæ mercedem divo voviſſet, idque Georgius comprobaſſet.

Duo curantur à febre

CA-

CAPUT X.

Bis curatur ægra mulier. Alius a quartana febre. Item alii octo. Item sex a pestilentia. Benignitas sancti in pœnitentes demonstrata. Stupendum sane miraculum.

Dorothea Pauli uxor, febre oppressa, idque menses octo, cùm se ad Leopoldi sepulcrum voti suscipiendi gratia contulisset: primo die magna parte morbi levata domum rediit. Postero die majore virium robore: tertio nullo omnino affecta morbo, omnibusque viribus recuperatis, vota persolvit. Eadem post aliquot annos cùm in gravissimum morbum incidisset, omnibus membris manca, atque contracta trium mensium intervallo, divi Leopoldi numine invocato, in pristi-

Bis curatur ægra mulier.

ſtinam rediit ſanitatem. Holfringus quartana correptus, cùm menſes ſex tædio morbi affectus, non ſolùm medicorum opem imploraſſet, ſed etiam ad nonnullorum divorum numen confugiſſet auxilii gratia: poſtremo a circumſtantibus admonitus, ut ſeſe divo Leopoldo commendaret: voto nuncupato, quartanam fugavit: iſque in poſterum quid febris eſſet non amplius ſe ſciſſe affirmavit. Michaëlem idem Leopoldus non ſolùm febre, ſed etiam multis aliis morbis invocatus liberavit. Mulier anno continua exagitata febre, modo bis, modo ter, modo quater in eam incidens valitudinem, tumefacta paralypſi, eodem liberatur numine. Sic teſtatur & ipſa. Alios ſex diverſis febrium generibus implicitos, a Leopoldo liberatos memoriæ traditur. Mulier quædam peſtilenti morbo affecta

Alius à quartana febre.

Item alii octo.

cta tribus partibus corporis, octo dies per inediam cùm duxisset, pro mortuaque haberetur, viso per somnium Leopoldo, salutem recepit. Alii item quinque eodem affecti morbo, ejusdem divi auxilio se curatos esse testantur. Adolescentem aqua ferventi in faciem perfusum, cui maxima deformitas perpetuò duratura videbatur, liberavit Leopoldus.

Item sex à pestilentia.

Quidam per belli tempora conscensa navi profecti ad cremandum monasterium Noviburgense una cum oppido, subita tempestate acti, cùm jam perituros se intelligerent, facti pœnitentes, invocatoque Leopoldo, navi ad litus appulsa, statimque cessante procella, liberati sunt. Mathias Furberger Patavienfis diœcesis, cum ad persolvendum votum, quod pro recuperata salute filiolæ suæ beato Leopoldo emiserat, cum uxo-

Benignitas sancti in pœnitentes.

uxore filiisque duobus & eadem filia sanitati restituta, qui curru vehebantur, secus Danubii ripam pergeret, everso curru præcipites equos, ipsamque familiam per declivium montis eo impetu ruentem vidit, ut ab iis etiam qui aderant collisa omnia eorum membra cum à curru tum ab ipsis equis existimarentur. Ille vero, qui jam semel in salute filiæ divi auxilium expertus fuerat, idem pro uxore totaque familia salvanda numen imploravit: voto emisso, in vallem quo quadriga ruerat descendit, suosque omnes reducens, contra omnes naturæ vires, non nisi numinis favore gratulabundus amplexus est. Sic Mathias ipse, sextus testis, & Florianus famulus asseverarunt. Stupendum miraculum.

CAPUT XI.

Captivus a vinculis & carcere solvitur. Clauda ambulat. Item duo alii. Curatur post castigationem mulier. Periclitantes liberantur. Quatuor paralytici. Multi cœci S. Leopoldi meritis vident.

Captivus à vinculis & carcere solvitur.

JOhannes ſcholaſticus Pataviensis diœceſis annos quadraginta natus, pedibus manibuſque ligatus & catenis, equipedem & ab hoſtibus unoque pede ad currum adſtricto, adeò quod non ſine ingenti dolore pedum & carnium ruptura: decurrens ad benemerita Leopoldi, liber a carceribus, à gemitu, & catena fit. Jurejurando firmat, hoc non niſi miraculoſe fieri potuiſſe. Catherina uxor Nicolai Pataviensis, xcix. teſti, non niſi adiuta baculo valens pedi-

Clauda ambulat.

pedibus se movere, absoluto voto, sana absque aliquop ræsidio domum rediit, anno septuagesimo. Et hoc miraculose factum testatur & ipsa, contestem habens unum.

Johannes Fracher Pataviensis, cxlii. testis, duobus annis non valens ambulare, pede sinistro laborans nimio dolore: nuncupato voto & completo, sanus fit, anno lxx. in Quadragesima. Johannes Pataviensis, annos natus sexaginta, filium habens claudum à nativitate, casu accedens ad tumulum Leopoldi, precibus & lachrymis nuncupato & completo voto, sanum vidit filium, anno lxj. Sic attestatur & ipse, addens hoc non nisi miraculo adscribens. Elisabeth testis accita ad miracula Leopoldi, cum rem negligeret, nec se jurejurando pateretur adstringi: subitum dolorem sensit, colore amisso: sta-

Item duo alii.

Curatur post castigationē mulier.

timque pœnitens & divo se cõmendans, pulso dolore sana facta est.

Presbyter cum laicis quatuor vi tempestatis acti, ab eodem divo, cujus numen supplices invocarant, periculo erepti sunt. Item tres alii idem passi, eodem modo liberati, divo vota persolverunt. Anna Pataviensis, per triennium paralytica, ad tumulum profecta Leopoldi, sanatur. Item Michaelem quendam per triennium in lecto cubantem. Item Matthæum eodem morbo laborantem, insuper & lumine captum, cum ceræ imagunculam vovisset, reddidit incolumem. Margeretha uxor Stephani eodem morbo implicita, ab eodem divo liberatur. Lucas annos natus lx. luminibus captus, idque per annos quatuor, ductus ad tumulum Leopoldi, recuperato visu domum redivit. Mulier quæ-

Periclitantes liberantur.

Quatuor paralytici.

Multi cæci S. Leopoldi meritis vident.

quædam per quatuor hebdomadas excæcata, cum nulla posset medicorum ope curari, voto completo quod ad Leopoldum emiserat, visum recepit. Infans præ dolore oculorum per octo dies excæcatus, si quando aperire oculos tentabat, è palpebris ejus sanguis exibat, pluribusque per parentes remediis frustrà expertis, tandem divi Leopoldi auxilium implorantes, filii salutem impetrarunt. Hoc Elisabeth mater testatur, contestem habens unum. Pari modo Johanni per octo dies nihil videnti idem divus sanitatem lucemque restituit. Item puerum, cui tuberculum carnis sinistro oculo innatum, desperata salute ab omnibus, invocatus Leopoldus sanavit. Mulier quædam triennio dolore oculorum afflicta, postremò cæca facta, à Leopoldo liberatur. Item quatuordecim alii diversis oculorum mor-

bis afflicti, ab omni penitùs morbo fiunt immunes.

CAPUT XII.

Surdi & muti audiunt & loquuntur. Surdus, qui votum solvendum spreverat, renovato voto, iterum convaluit.

STephanus puer septem annorum, nec audiens nec ingrediens, eodem numine invocato, sanitatem recepit. Mulier ob infirmitatem, quam in ore perpessa fuerat, per sex annos nullum rectè ut intelligi posset proferens verbum, voto completo examussim vocalis evasit. Adolescentula per integrum annum muta, surda & cæca jacens, divo Leopoldo se commendans, pristinæ restituta est sanitati. Alius à natali die mutus delatus ad tumulum Leopoldi, loqui incepit. Barbara duobus mensibus

Surdi & muti audiunt & loquuntur.

bus muta surdaque, pristinæ saluti à Leopoldo restituitur. Alium decem annos mutum liberavit Leopoldus. Georgius Hister per mensem surdus. Item Thomas. Item duo alii, à divo Leopoldo auditum receperunt. Quidam cum auditu per mensem caruisset, nec humano remedio curari valeret, ad merita decurrens Leopoldi, votum emisit, sanusque effectus: spreto voto, in eundem incidit morbum: reiterato voto, convaluit.

Videsne Lector solvenda esse vota?

CAPUT XIII.

Captivus semel atque iterum liberatur. Item alius. Mortuus reviviscit. Mulier a lepra mundatur. Pueri decem & novem morti proximi revalescunt.

JOhannes Ruperger Mirbergaforensis, in carcere conjectus, vinculis implicitus mani-

bus pedibusque, invocato Leopoldo, miro modo carcerem egreditur, loco ità angusto qua exeundum fuit, ut capax hominis non esset: triplicem murum transit, lacunam aquæ superat, nulla arte, nullo humano ingenio superabilem. Liberatus, numinisque oblitus, voto non persoluto, anno post in eundem carcerem coniicitur, iisdem vinculis vincitur: in quibus menses quatuor habitus, iterato quod neglexerat voto, iterum liberatur. Tanta est Dei Opt. Max. clementia, ut ne spretus quidem spernentem deserat. Idem Leopoldus alium in carcerem conjectum arctissimis vinculis liberavit.

Captivus liberatur.

Spretus Deus, spernentem non deserit.

Puer parvulus decem & octo fermè mensium, cum in scapham semiplenàm aquæ cecidisset, atque in ea dimidiæ horæ spatio permansisset, pedibus cælum versùs directis, à matre

Barbara & Petri uxore inventus, ac domum Annæ vicinæ relatus, dum pro mortuo deploraretur, afflicta mater Leopoldi opem atque auxilium imploravit. Cui cum pro salute pueri imaginem ceream vovisset, puer confestim quasi à morte ad vitam revocatus, movere se atque ad matrem respicere cœpit. Deindè consurgens, ad persolvendum divo votum mater cum filio profecta est. Testis est Barbara mater, contestem habens unum. Catherina filium Petrum habuit duos natum annos. Is in adversam incidens valitudinem, quatuordecim fermè dies duxit inedia, nullo neque cibo neque lacte gustato. Itaque cum, ejus salute desperata, jam quæ ad funus necessaria erant pararentur, miraculorum divi Leopoldi recordata mater, ejus nomen invocavit: quo facto, delatus puer ad sepulcrum di-

Mortuus revivisсit.

divi, & riſit & cibum cepit. Alius item puer annorum duorum, vi ingentis morbi pro mortuo deploratus, invocato à patre Johanne Vianenſe divi Leopoldi numine, ſtatim revixit. Eodem modo puer alius pro mortuo habitus, à divo Leopoldo vitam recepiſſe affirmatur. Infantula quædam, ob ægritudinem per tres dies amiſſa loquela ſemimortua decumbens, cum jam parentes brevi eam morituram crederent, voto à matre emiſſo, quod ut faceret in ſomnis fuerat admonita, quamprimum loqui cœpit, ab omni penitùs ægritudine liberata. Puer graviſſima correptus infirmitate, ad extremum ita debilitatus, ut mori crederetur: cum oblationem quandam pro ſalute filii divo Leopoldo voviſſet mater, ab ægritudine liber fit. Matre vero non offerente quod promiſerat, idem puer iterum in

Tres pueri morti proximi revaleſcunt.

Item duo alii morti proximi.

in acutiſſimas incidit febres: reiterato voto perfectęque adimpleto, peroptime convaluit.

IdemLeopoldus mulierem quandam lepra liberavit. Adoleſcens à ſeipſo vulneratus, inciſis ut judicabatur venis, repertus in lecto, mortuuſque ab omnibus judicatus: cum ultra horam nullum vitæ ſignum in eo appareret, emiſſo à matre voto, orationibus priſtinam adeptus eſt valitudinem: hoc de ſeipſo teſtatur. Conteſtes ſunt parentes. Sic & alios tredecim morituros, ad priſtinam bonam valitudinem redactos monumentis traditur. Sed quid de morituris dicam? quando etiam defuncti vita, raro mirabilique Dei Opt. Max. experimento, poſitis Leopoldo votis, reſtituuntur?

Item alius.

Item alii 13.

CAPUT XIV.

Septem pueri vel aquis submersi, vel aliis de causis jam defuncti, vitæ restituuntur.

Elisabeth, lxxxj. testis super xix. articulo, quo quæritur quid de Leopoldi miraculis noscatur:se vidisse affirmat puerum super altare positum ante monumentum Leopoldi, ubi aderat magnus gentium tumultus, nigrum & omni judicio exanguem, exanimemque, & precibus porrectis à nonnullis numini, vivum vidisse. Hoc & alii sex ejusdem loci indigenæ, addentes eum vidisse dum puteo extraheretur, nigrum ut supra, & in ecclesia, & si diversis verbis, eadem tamen sententia confirmarunt. Testes in hoc deposuerunt omni exceptione majores.

Puer submersus revivscit.

Puer

Puer alius trimus, Volfgangus nomine, ejusdem loci flumine lapsus, ubi aderant molenæ, perquisitus inventus est: Semotus à loco undè ceciderat, quantum bis emissa valido arcu sagitta spatii complet, nullo vivacitatis in eo apparente signo: mater versa ad Leopoldi benemerita, nuncupatis votis, restitutum puerum ad primam vitam conspexit. Historia hæc non caret testibus. Nam & pueri parens Fredericus, super dicto articulo se vidisse testatur, & interfuisse dum rueret, multis & clericis & laicis videntibus, prout suprà: & hæc anno milleno quadringentesimo septuagesimo, Septembri mense. Sic & alii duo super circumstantiis & interrogatoriis legitimè resspondnerunt. Item alius.

Puer pro mortuo habitus, cum ad sepulcrum beati Leopoldi delatus esset, subito mira- Item alius.

raculo vitam recepit. Hoc Barbara quinquaginta annos nata fœmina gravis teſtatur. Alius puer trimus, Fredericus nomine, cum in puteum decidiſſet, ac per horam propè mediam manſiſſet ſub aquis, eductus è puteo frigidus & niger, nullumque indicium vitæ toto corpore præ ſe ferens, tandèm effuſis à matre precibus ad omnipotentem Deum, beatumque Leopoldum, priſtinæ ſaluti reſtitutus eſt. Bonreverſer uxor Iohannis, & altera uxor Laurentii Saltzburgenſis diœceſis, hoc fuiſſe & vidiſſe teſtantur.

Item alius.

Alius in ipſo partu per horam, poſt partum verò plus, pro mortuo deploratus, cum nulla jam de eo ſpes eſſet, precibus porrectis à matre ad Leopoldum, timente furorem viri, nè crederet negligentia ſua hoc peractum, repente & ſpirare & vivere cœpit. Hoc Dorothea uxor

Item alius.

uxor Guilermi Patavienſis firmat. Dorothea uxor Guilermi Patavienſis diœceſis, non ſine ingenti dolore omnibus videntibus eam ferè mortuam, & puerum peperiſſe mortuum, eodem numine liberatur. Infans ſe movere cœpit & liber fit. Hoc mater, obſtetrices duæ, & aliæ conteſtantur vicinæ.

Puer quidam ſeptem annos natus, in profluentem cadens, ac per duas fermè horas in aquis jacens, nullis occurrentibus, cum ea die ludis feſtivis ferè totus populus concurreret: perquiſitus tandem haſta, ſub ponte repertus eſt: extractus, & ad domum portatus, nullo vitæ ſigno apparente: cum feretrum jam luminibus accenſis paratum eſſet, ad Leopoldum per matrem voto emiſſo, illicò mortem cum vita commutavit, multis videntibus, ac Deo & beato Leopoldo gratias agentibus.

Alius ſubmerſus vitæ reſtituitur.

Hoc

Hoc Margareta Friderici Pataviensis annos quinquaginta nata testatur.

Alius mortuus revivifcit.

Alius puer Vianensis, statim editus plusquam hora media mortuus jacens, cum pro ejus salute ad beatum Leopoldum factæ preces essent, quasi tum primum anima in corpus infusa, datam iterùm vitam, ad multam perduxit ætatem. Vitus Vianensis oppidanus, ætatis annorum quinquaginta, hoc firmat cum circumstantiis ut supra requisitis. O gratiam homini benemerito gratis datam. O divinæ potentiæ munus inæquabile: quo nostra quoque secula in posteriorum felicem recordationem, non sine religiosa admiratione venire potuerunt; nihil enim tantum ab oculis hominum natura removit, nihilque tantum ab animis prudentium alienum esse constituit, ut aliquando divina favente gratia in

in mentes oculosque omnium redire non possint.

CAPUT XV.

Cælestis vindicta in temerarium obtrectatorem pauperum. Summa virtutum sancti Leopoldi. Ejus nomen quam celebre sit. Ut Sanctis annumeretur, Orator postulat.

QVidam uxori irascens, quod ad monasterium claustri Noviburgensis, veneratione beati Leopoldi, Martis post Palmarum diem quotannis eleemosynam panis, vini & trium obulorum accepturis obtulisset, in hæc verba prorupit: Utinam eleemosyna viveres, nè quid auferre habuisses, raptisque continuo, quæ pauperibus destinaverat illa, domum revertens, eo pane degu-

guſtato, mandendo aſſumptum, neque deglutire potens, in lectum ſe contulit. Ubi hac illac diù circunvolutus, præcluſo ſpiritu occubuit: ut facilè intelligamus, etiam otioſa verba vindicem habere Deum: neque impunè in illos, qui de ſe benè meriti ſint, admitti nefarios ſine animadverſione contumaciter permiſiſſe. atque ejus rei teſtis ejuſdem filia eſt.

Cœleſtis vindicta in temerarium ob trectatorem pauperum.

Sed jam habes, Pater ſancte, quid ſedente Xiſto Pont. Max. prædeceſſore tuo, ab Reverend. dominis Cardinalibus in tam pium opus deputatis ſit, R. domino Vicecancellario referente, cujus rei minimè, ut opinor, S. T. oblita eſt, cum unus è ſacro conſiſtorio tunc eſſet. Idque jam omnes accepiſſe reor, quibus parentibus ortus Leopoldus ſit, quam præclari, quamque illuſtres: quantum divinis incubuerit: quonam pa-

cto, extincto patre, se gesserit: quemadmodum leges justitiamque coluerit, matrimonii servaverit jura, quas ædes construxerit sacras: quanti eum fecerint prædecessores tui, & dum vixit, & postquam è vita migravit. Habes & miracula, testimonia vitæ, tum magna tum maxima, & quæ prior, & quæ nostra vidit ætas: quibus quam sanctus, quamque Deo fuerit acceptus, demonstratur apertè: & quæ ad observandam æternitatem vir magnus & totus Dei exegerit. Poscebat hominis altitudo longiorem orationem: materia suppeditabat, quam ingentia implere volumina. Ego vero morem illorum, qui paucis calculis innumerabilium ferme rerum summam complectuntur, his paucis exegi. Defecissent aliter latera, & lingua compressa obmutuisset: observantiaq; bene meritorum tan-

Summa virtutum S. Leopoldi.

ta apud te eſt, ut cum intelligis quempiam æternitatem promereri, illico tua bonitate id confirmes. Jam virtutes ipſius Leopoldi, quas creator omnium etiam miraculis comprobavit, ab Dei Vicario, qui ſolus in terris es, aſſcribere in numero ſanctorum jure meritoque expoſcunt, expectantque. Ad quæcunque enim loca Leopoldi nomen pervenerit, pro ſacroſancto veneratur & colitur, idque non ſimpliciter, prout à nonnullis fieri conſuevit, ſed indelebili atque inviolabili titulo ſanctus Leopoldus appellatur & pro ſancto habetur. Quæritur tamen pro laudabili conſuetudine ſolemnitateque, a ſacroſancta Eccleſia introducta, S. T. nutus, quo abſque nil tutum, nil ſtabile, nil denique ſanctum creditur. Id exigi mea oratione non exiſtimes velim. Nam in in primis Chriſtianiſſimus fidei

S. Leopoldi nomen quã ſit celebre.

no-

noſtræ totiuſque religionis orthodoxæ verus, legitimus, indubitatus defenſor Fridericus Imperator Auguſtus, à quo ejus bonitate nihil adhuc perperam peti audivimus: nec vero idcirco tantum, quod ex ſanctiſſima Leopoldi familia Auſtrali ducat originem, verùm etiam ut Deus in ſuis glorietur creaturis, ejus filius Maximilianus Auſtriæ ac Burgundiæ Archidux invictiſſimus, patrem ſortitus eſt Cæſarem. Sic inclytus Hungrorum Rex, cæterique Principes catholici illarum provinciarum, & denique omnes eorum populi, nutum, vocemq; ſanctitatis tuæ ſitibundi cupiunt, præſtolantur, expectantque. Quid enim his teſtibus magis in mundo dari poſſit non video. Magna profecto res eſt, ut mortales, Deo propitio & favente, glorioſiſſimos & cæleſtes titulos benefaciendo ſibi quærant. Jam tempus

Rogat orator, eum in numerum Sanctorum referri.

pus

pus est, jam te sic velle conspicimus & tenemus omnes: ut tua videlicet hac cælesti voce Leopoldus, qui cum jam in cælis sanctus sit, etiam in terris sanctum esse declares sanctissimo tuo decreto, longa hominum expectatione optato. Diù mortales hoc in augmentum fidei, in monumenta Romani & Ecclesiastici ritus, in gloriam æternitatis quam nimio ardore exposcunt, & ut benefactis longo labore quesita jam præmia declarentur.

Extat alius liber de innumeris miraculis & canonizatione ejus, per Reverendum patrem, dominum Johannem Franciscum de Pavinis conscriptus, ad quem lectorem remittimus.

Pro coronide dabimus Officium Sancti Leopoldi a Sancta Sede pluribus locis concessum.

Die

Die xv. Novembris

FESTUM

S. LEOPOLDI

Omnia de communi Conf. non Pont. præter ea quæ ſequutur.

ORATIO

DEus, qui Beatum LEOPOLDUM ex principatu & curis hujus ſæculi immaculatum ad Regnum Cœleſte traduxiſti: Concede propitius tua clementia, ita nos per hæc temporalia dirigi: ut æternæ vitæ conſortes effici mereamur: Per Dñum noſtrum Jeſum Chriſtum &c.

In primo Noct. lect. de feria Occur.

In II. Noct. ut ſequuntur.

Lectio iv.

LEopoldus Auſtriæ Princeps, ab inſigni in Deum pietate, Pius cognominatus, in primo ætatis flore ea virtutum ſemina concepit, quæ annorum progreſſu in ſingularem vitæ ſanctitatem excreverunt: relucebat in adoleſcentia

cum

cum Dei timore summa vitæ integritas, continentia, & humilitas; in provectiori ætate Justitia, Misericordia, Sapientia, Religionis cultus præcipuus. Patre defuncto, curis licèt conjugalibus, & Principatus solicitudine præpeditus, pietatis, & misericordiæ munera, deligenter obibat, inopes fovebat, oppressos sublevabat, lassos roborabat, denique inter tot aulæ inquinamenta immaculatum se ab hoc seculo custodiebat.

Lectio v.

Ecclesiæ Romanæ Pontifices tanta veneratione prosequutus est, ut ab Inn. II. Sancti Petri filius meruerit appellari. In Clerum, virosqueReligiosos beneficus: Duo Monasteria celeberrima, Claustri Neoburgensis, & SS.Crucis in valle nemorosa construxit, & amplissime dotavit; Militense quoque à se instauratum, magnis sumptibus illustravit: Demum cum annis quadraginta Austriæ Principatum laudabiliter gubernasset, anno supra millesimum centesimo trigesimo sexto vita sanctissime functus est, sacris Ecclesiæ Sacramentis munitus, ab hoc mundo ad Cælestem gloriam translatus est.

Lectio vi.

EJus Corpus ad Claustrum Neoburgi conditum innumeris cæpit clarere miraculis, quibus Deus tantam viri sanctitatem voluit esse manifestam: Namque ad ejus invocationem Mortui suscitati, Ceci illuminati, Surdi auditum, Muti loquelam, Claudi gressum, Captivi libertatem, variis morbis oppressi sanitatem sunt con-

consequuti: His clarissimis sanctimoniæ documentis rite compertis Innoc. VIII. eum Sanctorum Catalogo adscripsit. Ejus sacra ossa e tumulo ab Imperatore Maximiliano elevata in eadem Ecclesia honorificentius reposita, debita coluntur veneratione.

In III. Noct.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

IN illo tempore dixit Jesus Discipulis suis parabulam hanc. Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi Regnum. & reverti. Et reliqua

Homilia Vener. Bedæ Presbyteri

HOmo Nobilis ille est, cui cæcus supra clamabat fili David miserere mei. Longinqua Regio Ecclesia est ex gentibus, de qua eidem homini Nobili, qui loquitur, ego autem constitutus sum Rex ab eo. Dicitur à Patre, postula à me & dabo tibi gentes hæreditatem tuam, & possessionem tuam terminos terræ: quæ videlicet hæreditas, ac possessio bifaria ratione regio longinqua vocatur: vel quia à finibus terræ clamat ad Deum: vel quia longè est à peccatoribus salus, & cum Deus ubique sit præsens, longè tamen ab eorum sensu, qui Idola colunt, Deus verus abest.

Lectio viij.

VOcatis à Domino Servis, dedit eis decem mnas. Denarius numerus ad legem pertinet propter decalogum: vocat itaque Pater familias

milias decem ſervos, qui eligit Diſcipulos per litteram legis imbutos, dat illis decem mnas: quia legis dicta ſpiritualiter intelligenda revelat. Poſt paſſionem quippe, & poſt reſurrectionem aperuit illis ſenſum, ut intelligerent ſcripturas; mna namque, quam Græci mnam vocant, centum dramis appenditur, & omnis ſcripturæ ſermo: Quia vitæ Cœleſtis perfectionem ſugerit, quaſi numeri centenarii pondere nos fulgeſcit.

Lectio ix.

NEgotiamini dum venio, verba inquit, legis, & Prophetarum miſtica interpretatione diſcuſſa populis afferte, atque ab eis fidei confeſſionem, morum probitatem recipite. Juxta quod Pſalmiſta ſuis auditoribus præcipit dicens, ſumite pſalmum, & date tympanum, hoc eſt laudem prædicationis in cordis intentione percipite, & devotionem operis in carnis caſtigatione adhibete; Tympanum quippe eſt pellis in ligno extenta, pellis vero in ligno extenta caro eſt noſtra ad exemplum Dominicæ Crucis afflicta.

Miſſa ut in Feſto S. Ludovici Regis Galliæ.

Laus Deo, Virgini Matri, & omnibus Sanctis.